

Op de deur van een appartement bij mij in de flat:
Johannes 3:16

In deze nieuwsbrief neem ik je weer mee naar Colombia en praat ik je bij over mijn werk aan het seminarie in Medellín.

1. Publicatie van mijn boek over geestelijke strijd
2. Leven op het seminarie
3. Conferenties over geestelijke strijd
4. Seminarie bestaat 80 jaar
5. Wist u dat?

De vitaliteit van de kerk hangt af van goed en relevant Bijbels onderwijs.

1. Publicatie van mijn boek over geestelijke strijd

Maandag 22 april was het eindelijk zover: ik had mijn Spaanse boek over geestelijke strijd in mijn handen. Wat een dankbaar moment! We hebben er zo hard aan gewerkt de laatste maanden en nu is het zover. Soli Deo Gloria. Sinds ons verblijf in Chili staat dit thema hoog op mijn agenda, en nu ik beter bekend raak met Colombia en meer zicht krijg op wat er speelt, zie ik het belang ervan steeds duidelijker. In gesprekken met studenten en predikanten blijkt dat de boze op allerlei fronten bezig is met zijn kwade plannen: huwelijken die breken, kinderen die opgroeien zonder hun vader, armoede, maar ook de gevolgen van drugs, geweld, en vormen van occultisme. Bezinning en onderwijs over geestelijke strijd zijn echt belangrijk.

Dit beseftte ik vooral toen ik net in Colombia was. Ik sprak met een Amerikaanse zending, inmiddels gepensioneerd, die jaren op het seminarie les had gegeven. Hij was weer in Medellín om een gebedsretraite te leiden die in oktober 2022 voor het eerst in lange tijd werd gehouden. We ontmoetten elkaar tijdens de warme middagmaaltijd en raakten aan de praat. Hij vertelde dat hij de eerste en enige docent op het seminarie was die een cursus gaf over geestelijke strijd. Hij was diep overtuigd van de noodzaak ervan, maar bij zijn vertrek stopte ook de cursus. Toen hij van mij hoorde dat ik ook al lange tijd met dit thema bezig was, raakte hij geëmotioneerd, omdat ik de

fakkel kon oppakken. Gestimuleerd door deze ontmoeting en door de verhalen van studenten, ben ik aan de slag gegaan om mijn Nederlandse boek in het Spaans te vertalen. Natuurlijk moest het wel aangepast worden aan de Colombiaanse context, maar de basis kon ik gebruiken. Het manuscript is vervolgens door anderen, waaronder de rector van het seminarie, gelezen en van suggesties voorzien.

Voor publicatie heb je een uitgever nodig. De eerste uitgever die ik benaderde, vond het thema niet passend binnen zijn assortiment; een andere uitgever liet mij meer dan vijf maanden wachten, waarna ik besloot het manuscript terug te halen. Bijzonder genoeg had mijn student Mateo Jiménez al eens zijn hulp aangeboden bij de publicatie van het boek. Hij was recent met zijn vader een uitgeverij gestart en wilde mijn boek graag publiceren. Ik heb zijn aanbod aangenomen en wat was ik dankbaar voor deze keuze! Ik heb zoveel goede suggesties ter verbetering gekregen dat de inhoud er enorm door is verrijkt. Het Spaans is goed en het is veel meer toegespitst op de situatie in Colombia. Het was voor Mateo ook bijzonder om de redactie en publicatie van het boek van zijn mentor te doen.

Studenten Jaider en Luz hielpen bij de boekverkoop

Het signeren van mijn boek kon niet achterwege blijven

2. Leven op het seminarie

Leven op het seminarie heeft zo zijn eigen dynamiek. Tijdens mijn eerste bezoeken verbleef ik steeds op een wisselende plek, maar sinds vorig jaar heb ik een vaste plek. De GZB heeft namelijk besloten een appartement op het seminarie te huren, die voor mij en andere GZB'ers die op bezoek in Colombia zijn, beschikbaar is. Dat geeft niet alleen rust, maar is ook fijn, omdat ik spullen zoals boeken en kleding hier kan achterlaten.

Mijn dag begint vroeg, niet omdat ik een ochtendmens ben, maar vanwege het verkeer. Rond vijf uur in de ochtend beginnen de bussen, auto's en motoren de straten te vullen met lawaai. Het seminarie ligt in een wijk boven op een heuvel, en de smalle weg langs het seminarie is een van de belangrijkste toegangswegen naar een volkswijk hoger op de berg. Mensen gaan vroeg naar hun werk en veel scholen beginnen al om zes uur. Het weer hier is aangenaam, constant rond de 24 graden, waardoor veel leven zich op straat afspeelt. Vooral op zaterdag en vrije dagen is de energie voelbaar, met harde muziek die de hele dag door te horen is. Er is altijd herrie, wat een levendige sfeer creëert, maar mijn slaap wordt er oppervlakkiger door. Ik waardeer de rust in Gouda weer extra sterk, maar beseft wel dat als je hier woont of verblijft je hier niet gemakkelijk aan kunt ontsnappen. Op lesdagen begint mijn dag rond zes uur omdat de colleges op het seminarie zeven uur beginnen. Iets voor één ga ik middageten met de studenten. Er wordt op het seminarie warm gekookt, wat handig is voor mij en me de gelegenheid geeft om studenten beter te leren kennen. Het avond-eten doe ik zelf in mijn appartement. Behoudens een enkele afspraak, ben ik de avonden meestal gewoon thuis.

Zo ziet een standaard maaltijd eruit

Yinet Díaz, die op het seminarie werkt, had de conferentie georganiseerd

3. Conferenties over geestelijke strijd

In verband met mijn boek 'Guerra Invisible' (Onzichtbare Strijd) ben ik uitgenodigd op te spreken op twee conferenties. De eerste was voor de grote pinksterkerk die maar liefst 350 kerkleiders had verzameld. Ik sprak daar over de bijbelse theologie en praktijk van geestelijke strijd. Net als in mijn boek kon ik de mensen een theoretisch kader bieden. Velen hebben ervaring met geestelijke strijd door betrokkenheid bij occultisme, drugs-geweld en seksueel misbruik. Na mijn presentatie over hoe de boze werkt en wat ingangspoorten kunnen zijn in ons leven of in de kerk, was er tijd voor vragen. Wat een nood en ellende kwamen er in de vragen naar voren. Ik realiseerde me opnieuw hoe belangrijk het is om hier met elkaar over te spreken. Tegelijk besepte ik hoe anders mijn leven is, opgegroeid in een gezond en gelovig gezin. Wat een voorrecht. Ik voelde veel compassie voor de mensen.

Hetzelfde gebeurde op een conferentie voor 70 vrouwen. Wat een openheid en betrokkenheid bij het thema! Er was veel verlangen om te groeien in het geloof en in het reine met God te komen. Ik ben bijzonder dankbaar voor wat ik heb mogen doen en wat ik via al deze mensen heb ontvangen en geleerd.

4. Seminarie bestaat 80 jaar

Het seminarie FUSBC viert in 15 november haar 80-jarig bestaan. Op Facebook postte de rector het volgende: '... Wie had zich op 8 februari 1944, toen de lessen begonnen aan het Bijbels Seminarie van Colombia (FUSBC), kunnen voorstellen dat God 80 jaar later nog steeds deze instelling zou gebruiken om op zo'n diverse manier zijn kerk en de samenleving te dienen? We mogen dankbaar terugkijken, dat het seminarie, in een land dat zo geteisterd is door drugs, geweld en armoede, een plek biedt waar predikanten en ambtsdragers terecht kunnen voor een bijbelgetrouwe opleiding in de theologie. Soli Deo Gloria.' Volgende brief vertel ik daar meer over.

Avondmaal vieren op het seminarie

80 jaar FUSBC

5. Wist u dat?

- Ik in oktober tijdens de retraite van het seminarie toerusting mag geven over 'luisterend bidden' mag verzorgen?
- Dat de Colombiaanse koffie zo smaakvol is, dat ik zelfs geen suiker en melk gebruik?
- We samen met mijn collega's Jan en Wilma van Doleweerd seminars voor de presbyteriaanse kerk gaan verzorgen over o.a. zending en geestelijke strijd.
- We 18 april een online pinksterpreekvoorbereiding hadden met Colombiaanse en Nederlandse voorgangers, en we daar erg enthousiast over waren?
- Studenten van het seminarie in de vakantieweken kinderkampen organiseren voor kinderen uit gezinnen die met drugs, geweld en met criminaliteit te maken hebben?
- Ik heel blij en dankbaar met de steun van Corine om dit werk te kunnen doen?
- Het tweede semester in Colombia op 22 juli begint en ik tijdens de NLse vakantietijd twee cursussen mag geven: 'Hebreeuws en de Psalmen' en 'Culturele achtergrond van het Oude testament'?
- Ik 27 september weer naar Colombia hoop te gaan?

Gebod

Wil je met mij danken voor:

- De afronding van het eerste semester en de mooie gesprekken met studenten.
- De publicatie van mijn boek en de mooie conferenties die ik mocht doen.
- De 80 jaar dat het seminarie bestaat en in november gaat vieren.

Wil je met mij bidden voor:

- Voor het tweede semester en de lessen die ik vanaf 22 juli mag geven
- De gebedsretraite die in oktober gehouden wordt, waar docenten, studenten en medewerkers aan kunnen deelnemen.
- Vrede en recht in het land, dat de kerkinstrument van verzoening en hoop mag zijn
- Voor studenten, docenten en personeel aan het seminarie: vreugde, moed en wijsheid voor de tweede helft van het jaar.

Contact

Email Gerrit: drgrcvreugde@gmail.com

Email Supportgroep: gerritincolombia@gmail.com

Website GZB: <https://www.gzb.nl/zendingswerkers/gerritvreugdenhil>

Blog Gerrit: www.gcvreugdenhil.nl/nieuws/

Mijn uitzending kan niet zonder uw steun in gebed en financieel. Als u wilt, kunt u een gift overmaken op **NL91 INGB 0690 7624 45** o.v.v. Gerrit Vreugdenhil.

Hartelijk dank voor uw meeleven en gebed!

GZB

Ds. Gerrit Vreugdenhil is van 1998-2007 met zijn gezin uitgezonden geweest naar Chili. In 2022 is hij vanuit de Sint Jansgemeente te Gouda opnieuw uitgezonden, nu naar Colombia en werkt daar parttime als docent Oude Testament aan het FUSBC. Het werk in Colombia wordt gesteund door GZB, een organisatie die gericht is op het ondersteunen van de wereldwijde kerk.

De missie van de GZB is om wereldwijd mensen te bereiken met het Evangelie. De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze nieuwsbrief.

Voor adreswijzigingen: info@gzb.nl of 0343-512444